

НАЧИНЪТ НА ХРИСТОВОТО ЗАВРЪЩАНЕ

Когато Христос говореше за знаменията, които щяха да свидетелстват за близкото Му идване, Той изрази загриженост Неговият народ да не бъде измамен от фалшиви учения. Исус предупреди, че преди Пришествието „ще се появят лъжехристи и лъжепророци, които ще покажат големи знамения и чудеса, така щото, ако е възможно, да заблудят и избраните”. Той каза: „Ако някой ви каже: „Ето, тук е Христос или там, не вярвайте” (Мат. 24:24,23). Предупреждението е по-малко уязвим. За да дадат възможност на вярващите да различават истинското събитие от фалшификацията, няколко библейски цитати откриват подробно начина, по който Христос ще се върне.

Буквално и лично завръщане.

Когато Исус се възнесе, двама ангели се обърнаха към учениците, които все още със затаен дъх гледаха към разделящия се с тях Господ: „Галилеяни, защо стоите, та гледате към небето? Тоя Исус, Който се възнесе от вас на небето, така ще дойде, както го видяхте да отива на небето” (Деян. 1:11). С други думи, те казаха, че същият Господ, Който току-що ги остави, едно лично с плът и кръв същество, а не някакъв дух (Лука 24:36-43) – ще се върне на земята. Неговото второ идване ще бъде така буквално и лично, както и Неговото заминаване.

Видимо завръщане.

Христовото идване не ще бъде някаква духовна, невидима опитност, а действителна среща с видима Личност. Без да остави място за съмнение във видимостта на Своето завръщане, Исус предупреди учениците Си, за да не бъдат измамани от някакво уж тайно пришествие, а да сравняват Неговото идване с блясъка на светкавицата, която ясно се вижда от единия край на хоризонта до другия (Мат. 24:17). Писанието заявява, че праведните и нечестивите едновременно ще бъдат свидетели на Неговото идване. Йоан писа: „Ето, иде с облаците и ще говиди всяко око” (Откр. 1:7), а Исус отбелязва отговора на нечестивите: „Ще заплачат всички земни племена, като видят Човешкия Син, идещ на небесните облаци със сила и голяма слава” (Мат. 24:30).

Чуваемо идване.

Целият свят ще бъде уведомен за идването на Христос. Библията твърди, че Неговото пришествие ще бъде оповестено гласно и видимо: „Сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба” (1Сол. 4:16). „Силен тръбен глас” (Мат. 24:31) придружава събирането на Неговия народ. Това не става тайно.

Славно завръщане.

Христос се връща като Победител със сила и „в славата на Отца Си със Своите ангели” (Мат. 16:27). В Откровението Йоан описва славата на Христовото идване още по-драматично. Той представя Христос, яздещ на бял кон и водещ неизброими небесни армии. Свръхестественото великолепие на Христос е очевидно (Откр. 19:11-16).

Внезапно, неочаквано завръщане.

Християните, които жадуват, очакват завръщането на Христос, ще знаят кога ще наближи денят на идването Му (1Сол. 5:4-6). Но общо за жителите на света ап. Павел писа: „Господният ден ще дойде като крадец нощем. Когато казват: Мир и безопасност, тогава ще ги постигне внезапно погубление, както болките на непразна жена и никак няма да избегнат” (1Сол. 5:2,3; Мат. 24:43). От Павловото сравнение за идването на Христос някои идват до заключение, че то ще стане тайно и незабележимо. Обаче това противоречи на библейското описание за идването на Христос в слава и великолепие, видимо за всяко око (Откр. 1:7). Всъщност Павел не казва, че Христовото идване е тайно, но за светските хора то става така неочаквано, както идването на крадец. Христос сравнява Своето идване и с неочакваното унищожение на предпотопния свят чрез потопа. „Защото, както в ония дни преди потопа, ядяха и пиеха, женеха се и се омъжваха до деня, когато Ной влезе в ковчега и не усетиха, докато дойде потопът и завлече всички, така ще бъде и пришествието на Човешкия Син” (Мат. 24:38, 39). Макар Ной да бе проповядвал в продължение на много години, че предстои потоп, много хора бяха изненадани. Имаше две групи хора. Едните вярваха във вестта на Ной, влязоха в ковчега и се спасиха; другите избраха да останат извън ковчега и „дойде потопът и завлече всички” (Мат. 24:39).

Катастрофално събитие.

Подобно на сравнението с потопа, сънят на Навуходоносор за металния образ описва катастрофалния начин, по който Исус ще дойде на Земята. Навуходоносор видя един величествен образ, с „глава от чисто злато, гърдите му и мишците му от сребро, коремът и бедрата от мед, краката му от желязо, нозете му отчасти от желязо, отчасти от кал”. После „Камък се отсекъл, не с ръце, който ударил образа в нозете му, които били от желязо и от кал, и ги строшил. Тогава желязото, калта, медта, среброто и златото се строшили изведнъж и станали като прах по гумното лете, вятърът ги отнесъл и за тях не се намерило никакво място. А камъкът, който ударил образа, станал голяма планина и изпълнил целия свят” (Дан. 2:32-35). Чрез този сън Бог даде на Навуходоносор кратък преглед на световната история. Между неговото време и установяването на Христовото вечно царство (камъка), четири велики царства или империи, и после сбор от слаби и силни нации щяха да владеят последователно световната сцена. От дните на Христос насам тълкувателите са идентифицирали империите като Вавилон (605-539 г. пр.Хр.), Мидо-Персия (539-331 г. пр.Хр.), Гърция (331-168 г. пр.Хр.) и Рим (168 г. пр.Хр. – 476 г. сл.Хр.). Както е пророкувано, никоя империя не е последвала Рим. През IV и V век сл.Хр. той се разпадна на няколко по-малки царства, които по-късно станаха народи на Европа. През вековете мощни владетели – Карл I, Карл V, Наполеон, Кайзер Вилхем и Хитлер – се опитаха да установят друга световна империя. Но всеки пропадна, както каза пророчеството: „Няма да се слоят един с друг, както желязото не се смесва с калта” (Дан. 2:43). Най-после сънят се съсредоточава върху драматичната кулминационна точка: издигането на Божието вечно царство. Камъкът, отсечен без ръце, представя Христовото царство на славата (Дан. 7:14; Откр. 11:15), което ще бъде установено без човешко усилие при Пришествието. Христовото царство не ще съществува едновременно с някоя човешка империя. Когато Той дойде на земята по време на Римската империя, за камъка, който смазва всички народи, още не бе дошло времето. Това щеше да стане само след периода на нозете от желязо и кал – времето на разделените народи. Христовото царство трябва да бъде установено при Второто пришествие, когато Христос отдели праведните от нечестивите (Мат. 25:31-34). Когато това стане, камъкът ще удари „образа в нозете му, които са били от желязо и кал”, като строши всички тия царства, и за тях не се намери никакво място” (Дан. 2:34, 35, 44). Наистина Пришествието е събитие, разтърсващо земята.

ВТОРОТО ПРИШЕСТВИЕ И ЧОВЕЧЕСТВОТО

Второто идване на Христос ще засегне двете големи групи от хора – тези, които са Го приели, и тези, които са се отвърнали от Него.

Събиране на избраните.

Една важна страна от установяването на Христовото вечно царство е събирането на всички изкупени (Мат. 24:31; 25:32-34; Мар. 13:27) за вечния дом, който Исус е приготвил (Йоан 14:3). Когато държавник посещава някоя държава, малко хора го посрещат. Но, когато Христос дойде, всеки вярващ, живял някога, без разлика на възраст, род, образование, икономическо положение или раса, ще участва в това величествено честване на Пришествието. Две събития правят възможно това събиране: възкресението на праведните мъртви и преобразяването на живите светии.

1. Възкресението на мъртвите в Христос. При звука на тръбата, известяваща завръщането на Христос, праведните мъртви ще възкръснат без недостатък и безсмъртни (1 Кор. 15:52, 53), малко преди живите праведни да бъдат грабнати, за да бъдат всички с Господа. Възкръсналите се събират със своите близки, които са скърбели за тях. Сега те извикват: „О, смърт, де ти е жилото? О, гробе, де ти е победата?“ (1 Кор. 15:55). Това не са ония болни, стари тела, които отидоха в гроба. Възкръсналите имат нови, безсмъртни, съвършени тела, по които не личи гниенето, причинено от греха. Възкръсналите светии преживяват пълно възстановяване, което е дело на Христос. Те отразяват съвършения образ на Бога в ум, душа и тяло (1 Кор. 15:42-54; виж глава 25 на тази книга).

2. Преобразяване. Когато праведните мъртви възкръснат, праведните, заварени от Пришествието живи, ще се променят. „Защото това тленното трябва да се облече в нетление и това смъртното да се облече в безсмъртие“ (1 Кор. 15:53). При идването на Христос никоя група вярващи няма предимство пред друга. Павел казва, че преобразените вярващи „ще бъдем грабнати заедно с тях (с възкресените) в облаците, да посрещнем Господа във въздуха

и така ще бъдем всякога с Господа” (1 Сол. 4:17; Евр 11:39, 40). Всички вяваци ще присъстват на великото Пришествие заедно – и възкресените светии от всички векове, и тези, които живи са дочакали завръщането на Христос.

Смъртта на невярващите.

За спасените Второто пришествие е време на радост и веселие, но за изгубените то е време на гибелен страх. Дълго време те се бяха съпротивлявали на Христовата любов и на Неговите покани за спасение (виж 2 Сол. 2:9-12; Римл. 1:28-32). Когато виждат Този, чието идване като Цар на царете и Господ на господарите бяха отхвърлили, те осъзнават, че часът на съда е дошъл. Обзети от страх и отчаяние, те се обръщат към бездушното създание да ги скрие (Откр. 6:16, 17). В това време Бог ще унищожи Вавилон, съюза на всички отпаднали религии. „Тях ще изгори на огън” (Откр. 18:8). Водачът на този съюз – тайната на нечестието, беззаконният – „Господ Исус ще убие с дишането на устата Си и ще изтреби с явлението на пришествието Си” (2 Сол. 2:8). Силите, налагали белега на звяра (виж глава 12), ще бъдат хвърлени „в огненото езеро, което гори с огън и жупел”. Останалите от нечестивите ще бъдат „избити с меч, който излиза от устата на яздещия на коня” - Господ Исус Христос (Откр. 19:20, 21).